

Viskelæderet

En historie, der handler om at, man tror man ved, hvad der er på spil i en anden. Og når man tager noget med, der er sket i timen ud til frikvarteret.

Liv og Amina sidder ved siden af hinanden. Da det bliver frikvarter, spørger Amina Liv, om hun har lyst til at lege. Liv svarer, at hun skal lege med Paula og Silje, så det kan hun ikke. Amina spørger, om hun må være med. Liv svarer, at det må hun ikke.

Amina bliver ked af det, og da deres lærer spørger Liv, hvorfor Amina ikke må være med, svarer Liv, at det er, fordi Amina altid er sur. Læreren spørger ind til, hvad hun mener med det - om hun kan komme med et eksempel, for læreren oplever ikke Amina som værende sur.

”Da jeg spurgte, om jeg måtte låne hendes viskelæder, svarede hun ikke og så megasur ud. Og da jeg spurgte, om hun var sur, så hun endnu mere sur ud,” svarer Liv.

Amina fortæller, at det viskelæder hun har i sit penalhus betyder noget særligt for hende, da det er et, hun har fået af sin mormor, som er død, så hun bruger det næsten ikke selv.

”Så jeg blev ikke sur, men mere ked af det, fordi jeg kom til at tænke på min mormor, og fordi det var svært at sige nej.”

”Nååårh,” siger Liv. ”Nå, men vil du være med?”
Og de legede alle 4 i hele frikvarteret.

Refleksion

Spørgsmål til historien

- Hvad tror I Liv tænker, da Amina spørger, om hun vil lege i frikvarteret?
- Hvilke følelser tror I Amina har, da Liv svarer nej?
- Hvad mon Amina tænker, da Liv svarer nej?
- Hvilke følelser tror I Amina har, da hun bliver inviteret med i legen?
- Hvad kunne Liv have gjort anderledes, da Amina spurgte, om hun ville lege i frikvarteret - i stedet for at sige nej?

Kender du til?

- Kender I til, at man tror, at man ved, at en anden er sur?
- Kender I til det, at man tror man ved, at en anden tænker noget bestemt?
- Hvad kan man gøre for at finde ud af, hvordan den anden i virkeligheden har det?
- Kender I det, at der sker noget i timen, som gør, at man ikke har lyst til at lege i frikvarteret?
- Hvordan kunne I tænke jer, at det var i jeres klasse, når man tror noget om en anden, som man i virkeligheden ikke ved om er rigtigt? Ville det være ok at spørge den anden i stedet for at tro, at man ved det?

